

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 28. oktober 2021
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: PENO
Sagsnr.: 2021-0030-6661
Dok.: 2157333

Besvarelse af spørgsmål nr. 1639 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1639 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 1. oktober 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1639 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren kommentere den følgende sætning på PET’s hjemmeside: »Hensynet til statens sikkerhed i udlændingelovens § 25 omfatter især de interesser, der værnes af straffelovens kapitel 12 og kapitel 13, dvs. forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed samt forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder, terrorisme mv. Formuleringen udelukker imidlertid ikke, at også andre interesser af stor samfundsmæssig betydning kan tages i betragtning ved bestemmelsens anvendelse«, og redegøre for, hvorvidt det er muligt administrativt at udvise udlændinge, der er bandemedlemmer, under hensyn til statens sikkerhed?»

Svar:

Efter udlændingelovens § 46 g, stk. 1, jf. § 25, nr. 1, kan en udlænding udvises administrativt, hvis udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed.

Udlændingelovens § 25, nr. 1, fik sin nugældende affattelse ved § 1, nr. 6, i lov nr. 362 af 6. juni 2002. Bestemmelsen afløste den tidligere § 25, hvorefter en udlænding kunne udvises, når dette fandtes ”påkrævet af hensyn til statens sikkerhed”. Følgende fremgår af pkt. 4 i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. 32 af 13. december 2001, jf. Folketingstidende 2001-02 (2. samling), tillæg A, side 758:

”Med henblik på at sikre Danmark og lande, der er Danmark nærtstående, mod terrortrusler foreslås bestemmelsen i udlændingelovens § 25 endvidere ændret således, at udvisning ikke alene kan ske, når udvisningen er påkrævet af hensyn til statens sikkerhed.

Det foreslås således, at der fremover kan ske udvisning efter bestemmelsen, hvis udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed.”

Følgende fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen i lovforslaget, jf. Folketingstidende 2001-02 (2. samling), tillæg A, side 772:

”Det fremgår af forarbejderne til den tilsvarende bestemmelse i udlændingeloven af 1983 (betænkning nr. 968/1982, side 164-165), at hensynet til statens sikkerhed især omfatter de interesser, der værnes af straffelovens kapitel 12 (forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed) og kapitel 13 (forbrydelser

mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder), men at formuleringen ikke udelukker, at også andre interesser af stor samfundsmæssig betydning kan tages i betragtning. Det fremgår endvidere af forarbejderne, at det i folkeretten, herunder menneskerettighedskonventionerne, er almindeligt anerkendt, at hensynet til statens sikkerhed kan begrunde udvisning af en udlænding, og at en sådan regel må anses som en nødvendig bestanddel af landenes beredskabsforanstaltninger bl.a. til imødegåelse af international terroristvirksomhed.

Den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 25 er i praksis givet et meget snævert anvendelsesområde.

(...)

Det er klart, at ikke alle udlændinge, som Politiets Efterretningstjeneste måtte have indledt en efterforskning imod, vil falde inden for rammerne af den foreslåede bestemmelse i § 25, nr. 1, om, at udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed. Der skal således konkret være tale om en mere kvalificeret fare, for at dette må anses for at være tilfældet.

Begrebet statens sikkerhed skal fortsat forstås i overensstemmelse med det i betænkning nr. 968/1982 anførte.”

Det beror på en konkret vurdering, om en udlænding er til fare for statens sikkerhed. Det fremgår af de citerede lovbemærkninger, at udlændingelovens § 25, nr. 1, ikke er begrænset til udvisning i tilfælde, hvor der er tale om overtrædelser af straffelovens 12. og 13. kapitel om hhv. landsforræderi og andre forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed samt forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder, terrorisme mv. Det fremgår ligeledes af de citerede bemærkninger, at bestemmelsen i 2002 blev ændret således, at en udlænding kan udvises, når udlændingen er til fare for statens sikkerhed, og ikke alene når udvisning findes påkrævet af hensyn til statens sikkerhed.

Det er Justitsministeriets vurdering, at en udlænding ikke vil kunne udvises administrativt efter udlændingelovens § 25, nr. 1, alene med den begrundelse, at den pågældende har tilknytning til en kriminel gruppering, da der skal foretages en konkret, individuel vurdering af, om den pågældende må anses for en fare for statens sikkerhed.